

Діоклитіанъ на зета си Галеріа, а Максиміанъ на зета-си Константіа Хлора: но Галерій стана голѣмъ гонитель на Хрїстіани-те, това слѣдѣка и братов-атъ мѣ сынъ Максиминъ, кого-то имаше за наслѣдникъ: това послѣдѣка и Максентій сын-атъ Максиміановъ; а Константія Хлоръ обычаше Хрїстіаны-те, и само той не послуша повелѣніа-та на дада си Максиміана, кой-то мѣ вѣше предмѣ-сникъ. Продолжиса же това поненіе, кое-то ставаше съ голѣмъ сѣровость, дорѣ догдѣ Константинъ, сын-атъ на Константіа Хлора стана самодержецъ на Западъ, а Ликиній на Востокъ; защо тїи самодержци не само законоположиха за Хрїстіаны-те, но ги и захищаваха, и събраха отъ тѣхъ най хлѣбъ войскъ.

Глава 32.

Заради великаго Константина.

Когато Константинъ, сын-атъ на Константіа Хлора, прїе самодержавіе-то на Западъ, и съ согласи съ Ликинія, заради добро-то на Хрїстіани-те, тогава имаше непрїатель Максентіа, сын-атъ Максиміановъ, кой-то вѣше въ Римъ, противъ кого-то повдигна бой, и на пять-атъ въ срѣдъ пладна видѣ на небе-то знакъ отъ красть съ написаніе, кое дѣмаше: Константине, съ това побѣждавай. Константинъ прочіе кѣто доде въ Римъ, побѣди Максентіа совсемъ, кой-то съ удави въ рѣкѣ-тѣ Тиберъ, защото падна мост-атъ, а послѣ побѣда-та постави на едно торжеще знак-атъ на красть-атъ,